

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 12. Libidinosarum mulierum, quæ calumniatæ sunt eos à quibus
spretæ ac repudiatæ erant, exempla octo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

choragium, ab Homero est: qui primus aurigam nauis pro gubernatore dixerat: φθέγγατο δ' ἰώιοχος γῆρας κωνοπαροῖα. & naues, equos maris vocauerat:

Νηῶν ὠκυπέτρων ἐπιβαινέμεν, αἰδ' ἄλδος ἵπποι
Ἄνδ' ἐγείσι γέγονε).

Libidinosarum mulierum, quæ calumniatae sunt eos à quibus sprete & repudiate erant, exempla octo.

CAPVT XII.

EXEMPLA octo memini legere, earum mulierum, quæ viros à se impudicè appetitos, cum eos ad restinguendum libidinis suæ ardorem flectere nequiuissent, calumniatae sunt postea, tanquam ab ipsis tentatae forent: eisque partim creantur ingens periculum, partim etiam exitium attulerunt. eorum vnum est in sacra historia, de Iosippo Iacobi filio, qui, cum obtemperare heretici, Phutipharis vxori, noluisset; structis ab ea calumniis in vitæ discrimen adductus est. atque hoc, vt quod omnibus notum sit, nihil est necesse pluribus verbis exponere. Hippolytum quoque Thesei filium vt Phædra nouerca tentarit: seque ab eo spretam videns, reuerso ab inferis marito persuaserit, cum sibi vim afferre voluisse, (quanquam paulò aliter est apud Euripidem) vtque castissimus adolescens crudelissimè ob eam rem discerptus dilaniatusque sit, & lippis, vt ait Horatius, & tonsoribus notum est. Sed & Tenni Cycni filio, Neptuni nepoti idem contigisse memoratur. eius enim ephebi iam, & vt Græci dicunt, ἐνδρόπαιδος desiderio tacta nouerca Phylonome, seu, vt alij vocant, Peribœa, sermonem cum eo de stupro contulit. Reiecta & repudiata, insimulauit eum apud patrem, eodem planè modo quo Hippolytum Phædra. Credulus parens inclusum

B 3 in ca-

Ant. Marten
Variae Lectiones
LIII
21

in capsam quandam filium proiecit in mare. tulit
opem Neptunus innocenti nepoti. delataque est capsula
ad insulam Leucophryn: quam cum incolae aperuis-
sent, remque cognosserunt: non tantum Tenedon regnum
detulerunt; sed etiam de nomine ipsius, insulam Te-
nedon nominarunt. quin & mortuum coluerunt pro
deo. Eodem modo propè perditus est Bellerophon
ab Antæa Præti vxore: & Peleus a Hippolyte vxore
Acasti. de quibus apud Horatium sunt illa:

Vt Præti mulier perfida credulum

Falsis impulerit criminibus, nimis

Casto Bellerophonti

Maturare necem, refert.

Narrat panè datum Pelea tartaro,

Magnæsan Hippolyten dum fugit abstinens.

Nos autem vtramque siue historiam siue fabulam ali-
bi copiosissime exposuimus. Hippodamia quoque cum
eam auerteret Pelops, siti aliquando correpta esse di-
citur. cumque Pelops, quærens aqua causa descen-
disset e curru, iamque longius abiisset, (magna enim
circum solitudines erant) illa Myrtilum aurigam,
cum quo sola remanserat, sollicitare cœpit, ut secum
rem haberet. volebat videlicet, interea dum reuere-
retur Pelops, aliam quandam sitim restinguere. sed cum
Myrtilus morem gerere nolisset: accusatus est apud
reuersum Pelopem, quod ipsam violare conatus esset:
ob idque proiectus in vicinum mare: quod ex eo Myr-
tolum vsurpari cœpit. Philostratus libro sexto De Vita
Apollonij, Timasionem quendam Ægyptium à no-
uerca frustra adamatum, deinde illius calumniis so-
lum vertere coactum esse narrat. etsi illa quidem alio
quodam modo, quam cetera, priuignum calumniata
est. Denique Fausta, Maximiani filia, Constantini
Magni

Magni vxor, eodem modo vt Phædra, Crispum priuignum suum accusauit, itaque imperator optimus, sed hac quidem in re non satis consideratus, immerentem filium morte multauit. idemque postea, re cognita, etiam de vxore supplicium sumpsit. Sunt & alia duo exempla non dissimilia in libro De Fluminibus, qui Plutarcho tribuitur; in Hebro, & in Lycorma.

Falsam quandam historiam à Petro Victorio pro vera traditam esse. CAP. XIII.

FALSVM est, quod Victorius tradidit libro duodecimo Variarum lectionum, extitisse quendam capitalem importunumque hominem Athenis, qui dixerit, se, dum regno Athenarum viro die potiri posset, nullum supplicij genus recusaturum: passurumque æquo animo, vt acerbissimis cruciatibus postea afficeretur: omnisque ipsius familia funditus periret. Nam quod putauit id Plutarchum in Solone dicere: declarauit exemplo suo, quamuis eruditos homines excutire & παρορᾶν, vbi aliquid conuiuentes legunt. Nihil enim tale Plutarchus, quale Victorius credit, narrat; tantum, Solonem, cum delatam sibi à ciuibus suis tyrannidem maximo animo reiiceret, & aspernaretur: à multis reprehensum esse, & parum sanæ mentis habitum. aiebant enim, eum, si saperet, accepturum fuisse tyrannida, vel propositis iis conditionibus quas supra exposuimus. Ergo eos reprehensorum suorum sermones his versibus trochaicis includit Solo:

Οὐκ ἔφθι Σόλων βαθύφρων, ἐδὲ βελότης ἀνὴρ.
 Ἐθλὰ γὰρ θεῶν δίδονται, αὐτὸς δὲν ἐδέξατο.
 Πιστεῖα δ' ἄρξαι, ἀρεδότης ἐκ ἀνέσπασε μέγα.

B 4 Δικτυον

Ant. Mureti
 Variarum lectionum
 LIB
 23